

නිර්මාණ Nirmana

ඔබමය කුලවතා.....!

නාගෝරි රචනයක් අසුරෙහි

අවටින් හිරු බසි මදනල දසන නමයි
 රත්පැහැ වළා ගම්මානය එළිය කරයි
 වෙල් යායෙන් එනා වදුලක සිරිය මවයි
 සම්බුදු පියා වැඩ ඉන්නේ එතැන නමයි

දවසේ වැඩ කොටස නිම කර සවස් වෙලා
 නාගෙන ගොපළ දරුවෙක් යයි නිවෙස් බලා
 විඳ ගැනුමට සිති ඔහු දම් රසය නොලා
 පියවර නගයි බුදුහිමි ඇති තැනම බලා

අවසර සම්ඳ නමදීම් ඔබ පා කමල
 ඇසුරට කැමැත්තෙහි සම්බුදු දම් නිමල
 කි විට මෙසේ දරුවා දක්වා කොමල
 වදනල සේක මේ ලෙස බුදු හිමි විමල

මග මේ දහම හොඳ කුලවත් අයට මිස
 නොදෙසම් අනුන් හට විඳගත නොහැක රස
 එකැවින් දරුව හමුවී මව්පියන් නොස
 දැනගෙන එන්න ඔබ කුලයත් නියම ලෙස

දරුවා මව හමුව ඇසුවා කුලය ගැන
 කඳුලැලි නගයි ඇය තම පුතු අතට ගෙන
 කනගාටුයි කියන්නට මගේ දිවිය ගැන
 දුප්පත්කම නිසයි පුත මේ සියළු වින

තනිකර එක පියෙක් නූඹ හට සිටියේ නැත
 එකැවින් ඔබට නිසි කුලයක් නොමැත පුත
 දරුවා යළිත් දැන් බුදුහිමි අසල ඇත
 ඔහු පැවසිය මවගෙන් ඇසූ සියලු වත

නිසි ලෙස ඇත්ත කීවෙන් ගුණ දහම් වවා
 ඔබමය කුලවතා වෙන නැහැ මෙලොව පවා
 මේ ලෙස වදාන බුදුහිමි සතුට දෙවා
 සැනසූ සේක ඉමිහිරි දම් රසය පොවා

♦ විශ්‍රාමයේ විඳහල්පති
 එස්. ජයසුන්දර
 උඩුගම Sri Lanka

මට සිතෙන හැටි !

අන් අය කී නොකී දේ ගැන නොසිතන්න
 අන් අය කළ නොකළ දේ ගැන නොකැවෙන්න
 ඔබ කී නොකී දේ ගැන සිතියට ගන්න
 ඔබ කළ නොකළ දේ ගැන විමසිලි වන්න!

බුදුහිමි හා දහම ගැන සිතියට ගන්න
 අන් සරණක් මෙලොව නැති බව දැනගන්න
 වැලකී පස් පවෙන් තෙරුවන් නමැදින්න
 හැකි හැම විටම දෙලොවට පින් කරගන්න!

♦ ලම්බිණී විනයා Langley UK

මධුර

පෙම්බර මිතුරි මා හද සෙනෙහස රැන්දූ
 මිතුරු කිසි විටෙක නොසැලෙයි ලෙස බැන්දූ
 ගතවූ දේදපකය වූ සොයුරිය බන්දූ
 අද හද රිදෙයි සිහිකර සැවි මරු කැන්දූ

මධුරය සැම විටම මට ඔබ හමුවූ වෙලේ
 අසිරිය දිවියේ දුටුවෙමු මිතුරුමෙහි බලේ
 හදිසියේ රථය ගැටිලා ගත බිඳුණ කලේ
 බැරුවිය ඉවසන්න දුටුවිට ගිලන් නලේ

කලකට අසනීප ගත හා විසූ වාය
 ඒ පිළිබඳව තොරතුරු නිසි ඇසූ වාය
 එනමුත් නුවැණියන් ලෙඩ දෙස බැඳූ වාය
 දිවියේ සැම බරම නොපැහැර දැරූ වාය

අවනසුව

රෝස මලේ නටුවේ	කටු
වන බමරෝ ඔනොම	හිටු
පැටලුණි දෝ කටුවේ	තටු
දිනක ගොසින් මගක	පටු
ගුලු ගුලු දී බමන	මනේ
සැරිසරමින් සිතු	මනේ
මල්ගොමුවෙන් මලක	වනේ
සිඹ සිඹ යයි විලස	රනේ
හිමිදිරියේ විසූල	පැසේ
ලහිරු සෙනේ බිඳ	සිතුසේ
යන්නෙද නුඹ විගස	මෙසේ
එමල සෙනෙනෙ හද	බැඳියේ
බී රොන් මන්චි	සකොසේ
ලෝ ජයගත් රජෙකු	ලෙසේ
කැනකැන ජය පනන	ගොසේ
කිම නුඹ දැන් කියන	දොසේ

“නෙක අහනුන් ජන මිතුරේ
 මගෙ හද නිරතුරු වැනිතේ
 ගුලු ගුලු දී ගොමු අතරේ
 සිපගම මල් කෙමි මිහිරේ”

“අයාලයේ පියඹ යමි
 නියානකයේ නැවත එමි
 නටුව නොවෙයි මල සිඹිමි
 මම ලමයෝ පැණි උරමි”

උපන්දිනය ද!

මව්පියන්ට අසිරිමත්ය දරු ඉපදුණු දා
 පූ.වි අයට රජ කිරුළකි උපන් දිනය දා
 හාද වැස්සකින් තෙමේවී පෙම්වතුන් එදා
 නොවැදගත්ය විවාහයෙන් පසුව එය සදා

මැදි වයසට පැමිණුණ කල හිත ගැස්සෙන දා
 වයසට ගිය පසු ලා සිත් බියවිඳින දා
 හැම ආශිංසන ගෙන එකී උපන් දිනය දා
 හැකි හැම දෙන හැකි අයුරින් සමරණව එදා

කල්ප කාලයක් දස පාරමී දම් පුරා
 දුර්ලභ උපතක් අරගෙන කෙලෙස් බැමි ඉරා
 බුදු වුවද නැත කිසි දවසක මෙය සමරා
 කවුරුද අපි සමරණ මෙය වසරින් වසරා

♦ ප්‍රදීපා වික්‍රමසිංහ
 London SW19

♦ මාලපල්ලේ කුමුදු රොනාන්
 අමරසිංහ
 Edmonton - London

ලංකාවේ ගැමි දරුවෙකුගේ සිතැති කියාපාන මෙම කවි පංතිය 50 දශකයේදී ලියන ලද්දේ දසළු ලේඛකයෙකු, කවියෙකු හා ගීත රචකයෙකු වූ අභාවප්‍රාප්ත මානවසිංහ මහතා විසිනි.

මං හිටියානම් !

ශ්‍රී වන්දුරත්ත මානවසිංහ විසිනි

බුදුහාමුදුරුවන් ඉස්සර වසින	කොට
මං හිටියානම් යන විට කැළයට	දරට
වනමල් නෙලා අතුරා සිරි පතුල්	යට
වැඳ වැඳ ඉන්නවා නොගොසින්	වරුව කට

කාටත් හොරෙන් ගොඩ අරගෙන කැටය මගේ
 සිවුරක් ගෙනැත් දෙනවා කහ අත්ත වගේ
 එතකොට බලන හැකි පොරවා වසින රගේ
 කිනිහිරි ගසක මල් සෙලවෙන වැනි සුළගේ

පත් උගුලන් ඇවිත් සායම් පොවා ගෙන
 තුන් ඉරි රටාවෙන් පැදුරක් වියා ගෙන
 අම්මට තාත්තට අනගස්සවා ගෙන
 දෙනවා ගොසින් සැනපෙන්නට එලා ගෙන

රාහුල පූ.වි හාමුදුරුවෝ වසින කොට
 අල්ලා සිවුරු කොණකින් ගෙනැවිත් ලගට
 කිරිබත් උයාලා ඇල් හාලෙන් රසට
 වික වික වළඳවනවා ගෙනැවිත් ලගට

බුදුහාමුදුරුවන් හට බැණ වදින විට
 මොකටද ඉතින් ඉන්නට බැරිවුණො මට
 අම්මල මොනව කීවත් මොළවලා මීට
 දෙනවා විංචිමානවිකාවගෙ කටට

සම්මතයට ඇවිදින් වාදෙට පැන්න
 සැක්කරයා මොටද ආවේ ඔර වන්න
 දිව ඇද විරිත්තා පණ්ඩිතකම යන්න
 මල්ලියි මමයි හිටියම ඇති නිය වන්න

ගල් පෙරළු දවසෙ ගිහිකුළු පව්වෙ සිට
 මං හිටිය නම් ගත පණ්ඩිත දී අතට
 රාබොන අපේ ලොකුමාමා පිටත් කොට
 දැනමුතුකමක් කරනව දෙවිදත් තෙරට

♦ එස්. කානානම්ගේ
 London SE 5

from Salalihini Sandeshaya of Ven. Thotagamuve Sri Rahula Thera
 සූජ්‍ය හොටගමුවේ ශ්‍රී රාහුල මහා නාහිමියන්ගේ සම්භාව්‍ය කාව්‍ය සංග්‍රහය
සැළලිහිනි සංදේශයෙන්

පෙරව සද කිරණ පිපි කුමුදු මල් වටින්
 පරව තඹර පෙනි ගිලි දිය තලා පිටින්
 තරව සිහි ඇතිව පරතෙරට යන අටින්
 කරව පියාසර සකි කොන්තගමී තොටින්

රාත්‍රියේ සඳකිරණ පොරවාගෙන පිපුණු කුමුදුමල් පරවී
 ජලයේ ගිලි පාවෙනතෝය. ඒ තඹරු පෙනි සහිත දියතලා
 මතින් මිතුර! ඔබ, කොන්තගමී තොටින් ඉවතට යන දැසි
 අදහසින් යුතුව පියාසර කරන්න.

Perava sanda kirana pipi kumudu mal watin
 Parava thambara pethi gili diya thala pitin
 Tharava sihi ethiwa paratherata yana atin
 Karava piyasaraki Konthagam thotin

Carrying full-blossomed Kumudu flowers, clad
 in the beams of the moon; covering the surface
 of the water with the faded petals of the water-lily, O
 friend, if it is thy desire to cross the ferry at
 Kontagama, fly with a firm determination.

පෙම් හපය

සද කට ඇර කිරණ වමනය කළ රැයක
 ඔබ කට ඇර කියූ ඒ උල් වචන වික
 සුවචන හදට ඇත ඇත හිනාහෙයි වරෙක
 මධුරික සමග වමනය කරනෙමි එ දුක

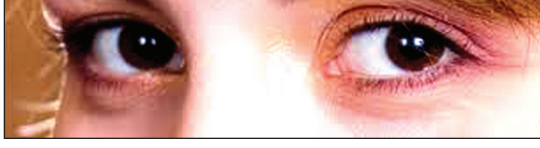
ප්‍රේමය ගිලන් වී හොටුබුරන කහින
 තෙමෙන පෙහෙන අවමන් වැස්සෙති වහින
 බිත්තර කටු ලෙසින් පොඩි වී යයි සහින
 සිඳි දිය ගැහෙයි සිහිවිලි මසු අහින

දැස් දවයි ඉහි කඳුලැල් දැක දැකම
 මිතුරු බස් ද කොන්හයි සිත සියුම් සම
 කම්මුල් පහර වැනි මිම්මුම් හැම තැනම
 හාදුවක් වගෙයි එනමුත් ඔබ බැණුම

මා ගැන ඔබේ කත හොත් පිහිතල බොරුව
 බිත්තරේ අපේ පෙම් කැටයම් වීදුරුව
 මීරිස් කුඩක් මෙන් නැහැපුඩු තුළ හැසුව
 මනකයේ යවට සුණු ගිනිලියි හිත පපුව

බුලත් විටක් ලෙස හප හප කෙළ ගහන
 මගෙ පෙම් සොදුරු හපකොට ඔබ විසි කරන
 දිනයක දළඹුවෙක් හෝ ඉහු ඇත එතැන
 හපය උරා සමනළ තටු ලැබ සරන

♦ කේශවත් අතුකෝරළ Sri Lanka

ඔබේ නුවන් !

නුවන් යොමා නුවන් තුළින් කතාකරන නුවන්
 නුවන් තෙමා නුවන් තුළින් කඳුළු සදන නුවන්
 නුවන් සලා නුවන් තුළින් සිනා මවන නුවන්
 නුවන් තුළින් මා දුටුවේ ඔබේ පෙම්බර නුවන්

♦ සුනිල් පෙරේරා Skegness, Linconshire UK

පිය සැමරුම් !

සැමගෙන් වෙන්ව වාසය
 මේ දුරස් තර
 නැගවන්නේය පැනයන්
 ටී පරස් පර
 බෙහෙවින් වෙහෙස
 දරමින් තැන නිරන් තර
 කරනෙමි පිය සැමරුමක්
 මම ගැඹුම් බර !

සන්ධ්‍යා කුමාරගේ
 France